

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcu: **P.P., s. r. o.**, P.P., IČO: X., Č., zastúpeného advokátom JUDr. J. M., V., proti žalovanému: **T., a. s.**, S., zastúpenému advokátom JUDr. D. M., H., **o zaplatenie 21 634,43 eur**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. decembra 2011, č. k. 11 Cb 30/1998- 150 v znení opravného uznesenia z 27. februára 2012, č. k. 11 Cb 30/1998-158, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. decembra 2011, č. k. 11 Cb 30/1998-150 v spojení s opravným uznesením z 27. februára 2012, č. k. 11 Cb 30/1998-158 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 21 634,43 eur istiny a 1 804,- eur náhrady trov konania. Vo zvyšku konanie zastavil.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že konanie v časti o zaplatenie príslušenstva pohľadávky a to 19 % úroku z omeškania od 11. novembra 1991 až do zaplatenia, zastavil potom, ako žalobca vzal v tejto časti žalobu na pojednávaní 16. decembra 2011 späť. Súd vykonal dokazovanie a zistil, že faktúrou č. X., splatnou 29. 10. 1991, na sumu 257 806,- Sk, faktúrou č. X., splatnou 04. 11. 1991, na sumu 240 440,- Sk a faktúrou č. X. na sumu 153 513,- Sk právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému cenu dodaných výrobkov. Výrobky boli odovzdané na prepravu vlastným autom. Žalovaný vyfakturovanú cenu nezaplatil. Listom z 09. februára 1993, adresovaným žalobcovi, oznámil, že úhradu nevykonal pre nedostatok finančných prostriedkov, v prípade zlepšenia finančnej situácie pohľadávku uhradí podľa poradia. Predmetný záväzkový vzťah vznikol za účinnosti Hospodárskeho zákonníka, preto súd uplatnený nárok posudzoval podľa príslušných ustanovení Hospodárskeho zákonníka. Súd ďalej poukázal na uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. V tomto rozhodnutí odvolací súd vyslovil, že podaním z 09. februára 1993 žalovaný svoj záväzok uznal. Uznáním záväzku v zmysle ustanovenia § 131b ods. 6 Hospodárskeho zákonníka začala plynúť desaťročná premlčacia lehota. Žalobca v tejto lehote uplatnil svoje právo na súde, preto žalovaným vznesenú námietku premlčania práva vyhodnotil ako nedôvodnú.

Ďalej uviedol, že z pripojeného spisu sp. zn. 10 Cb 29/1998 a 12 Cb 31/1998 zistil, že žalovaný v konaní nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by preukázal, že jeho bývalá pracovníčka, ktorá podpísala uznávací prejav, nebola oprávnená takýto právny úkon v rozhodnom období urobiť a nevyplýva to ani z obsahu listu pracovného miesta z 28. 02. 2003, vystaveného po uznaní záväzku. Vo vyjadrení A. G. potvrdila, že určitú dobu vypomáhala aj na úseku učtárne, kde pracovníčka sledovala záväzky žalovaného. Taktiež nebolo preukázané, že žalobca mal vedomosť o prekročení oprávnenia uvedenej pracovníčky žalovaného, resp. mohol vedieť, že uznanie záväzku podpísala pracovníčka bez oprávnenia žalovaného a že sa jednalo o nekompetentnú osobu.

Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobe vyhovel v sume 21 634,43 eur a žalobcovi priznal aj náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach opravným uznesením z 27. februára 2012, č. k. 11 Cb 30/1998-158 opravil podľa ustanovenia § 164 O. s. p. správne označenie žalobcu na P.P., s. r. o., K., IČO: X.X..

Proti rozhodnutiu, v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, podal žalovaný odvolanie. Žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť. Súčasne žiadal priznať náhradu trov celého konania.

Uviedol, že odvolanie podáva podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p. Podľa odvolateľa sa súd prvého stupňa nevysporiadal s námietkou žalovaného, že uplatnené pohľadávky sa týkajú iného subjektu tak, ako to vyplýva zo žaloby, podľa ktorej ide o pohľadávky K.K..

Ďalej uviedol, že aj keď by išlo o formálne platný uznávací prejav žalovaného z 9. 2. 2003, tak účinky uznania záväzku podľa § 132 Hosp. zák., vrátane účinkov vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že v uznanom rozsahu záväzok v dobe uznania trvá, môžu nastať iba za podmienky, že taký záväzok existuje, ale tiež za predpokladu, že ide o záväzok povinného voči oprávnenému. Neexistujúci záväzok iného nemožno uznať s účinkami uznania záväzku. Vyvrátiteľná právna domnienka o trvaní záväzku v rozsahu a dobe uznania preto v sebe nemôže zahrňovať prezumpciu existencie záväzku a jeho pričítateľnosti osobe činiacej uznanie. Podľa názoru odvolateľa originálnym nositeľom týchto pohľadávok bol K.K. a zo žiadnej skutočnosti a ani zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že žalobca bol univerzálnym sukcesorom veriteľa K.K., pričom k prechodu týchto pohľadávok na žalobcu nedošlo ani na základe singulárnej sukcesie. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemohol stať bez ďalšieho aktívne legitimovaným v tomto súdnom konaní a vymáhať predmetné pohľadávky svojim menom.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní rozhodnutia v napadnutej časti ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca P.P., a. s., P.P. si voči žalovanému žalobou podanou na súd 28. októbra 1996 uplatnil zaplatenie istiny 651 759,- Sk spolu s 19 % úrokom z omeškania od 11. novembra 1991 až do zaplatenia.

V časti o zaplatenie úroku z omeškania vzal žalobca žalobu späť na pojednávaní 16. decembra 2001. Súd preto v tejto časti konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O. s. p.

Predmetom odvolacieho konania po čiastočnom späťvzatí žaloby je zaplatenie ceny tovaru 21 634,43 eur /651 759,- Sk/. Je nesporné, že uvedená pohľadávka bola spoločnosťou K.K. žalovanému vyúčtovaná faktúrami číslo: X. v sume 257 806,- Sk, X. v sume 240 440,- Sk a X. v sume 153 513,- Sk za dodávku tovaru.

Vzhľadom na čas vzniku právneho vzťahu súd prvého stupňa postupoval správne, keď poukazom na ustanovenie § 763 ods. 1 Obchodného zákonníka použil na uplatnený nárok príslušné ustanovenia Hospodárskeho zákonníka a to ustanovenia § 131b ods. 6 a § 132 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka.

Žalobca k uvedeným faktúram doložil do spisu aj vyjadrenie žalovaného k pokusu o zmier z 09. februára 1993, adresované spoločnosti P., a. s., P., obsahom ktorého je oznámenie, že úhradu faktúr, medzi ktorými sú aj predmetné faktúry, neuskutočnil pre nedostatok finančných prostriedkov, a že v prípade zlepšenia finančnej situácie, ich uhradí podľa poradia. Vyjadrenie je podpísané nečitateľným podpisom a opatrené pečiatkou žalovaného.

Žalovaný v priebehu konania namietal, že list žalovaného z 09. februára 1993 je neplatné uznanie záväzku, lebo ho vystavila a podpísala pracovníčka, ktorá na tento úkon nebola oprávnená. V súčasnosti sa žalovaný v odvolaní bráni tým, že predmetná pohľadávka sa týka iného subjektu, originálnym vlastníkom pohľadávky bolo K.K., na žalobcu pohľadávka neprešla, žalobca preto nie je v spore aktívne legitimovaný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne A. G. prostredníctvom dožiadaného Okresného súdu vo Svidníku. Svedkyňa uviedla, že podpísala vyjadrenie k pokusu o zmier z 09. februára 1993 keď vypomáhala v učtárni žalovanej spoločnosti. Nebolo preukázané, že nebola oprávnená uznávací prejav urobiť, a ak by aj prekročila svoje oprávnenie takto konať, nebolo preukázané, žeby žalobca o tomto prekročení vedel. Súd prvého stupňa poukázal aj na rozhodovaciu činnosť súdov v obdobnej veci, v ktorých vyššie uvedený úkon žalovaného podľa jeho obsahu súdy vyhodnotili ako platné uznanie záväzku, majúce za následok nové plynutie desaťročnej premlčacej lehoty podľa ustanovení § 132 ods. 1 a § 131 ods. 6 Hospodárskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu považoval námietku premlčania za nedôvodnú.

Pokiaľ ide o druhú námietku a to, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu, odvolací súd podotýka, že dokazovanie o tejto otázke súd prvého stupňa vykonal po podaní odporu proti platobnému rozkazu. Žalovaný mal preto dostatok času nahliadnuť do spisu a zistiť, či pochybnosti o aktívnej legitimácii žalobcu sú oprávnené. Žalobca podaním, ktoré došlo súdu 27. júla 2001 doložil do spisu zakladateľský plán P., a. s. P., K., z 18. októbra 1991. V bode 11. Tohto plánu sa uvádza, že P., a. s. preberá všetky práva a záväzky z hospodársko-právnych, občiansko-právnych a iných právnych vzťahov, prípadne obdobných vzťahov, ktoré sa týkali odštepného závodu zakladateľa K. a taktiež tie práva a záväzky z týchto vzťahov, ktoré sa týkali odštepného závodu Z.K., štátneho podniku Z., kombinát a jeho právnych predchodcov a ktoré prešli na akciovú spoločnosť Z., a. s. - H..

Ďalej doložil rozhodnutie generálneho riaditeľa Z., a. s. - H. č. 17/1991, ktorým k 11. novembru 1991 zrušil odštepný závod K., majetok zrušeného odštepného závodu bol vložený ako vklad do novovzniknutej akciovej spoločnosti P., a. s. Výpis z obchodného registra, vedeného Mestským súdom v Prahe tejto spoločnosti je založený na č. l. 42 spisu.

Spoločnosť P.P., a. s., P.P., IČO: X. podala 28. októbra 1996 na Okresný súd vo Svidníku žalobu o zaplatenie predmetnej pohľadávky.

Z úplného výpisu z obchodného registra Mestského súdu v Prahe vyplýva, že P.P., a. s., IČO: X., so sídlom P.P. zmenila svoju právnu formu na spoločnosť s ručením obmedzeným, zapísané 1. januára 2011.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalobca je právnym nástupcom subjektu, ktorý tovar žalovanému dodal a ktorému vzniklo právo na zaplatenie kúpnej ceny za tovar. Ďalej je zrejmé, že žaloba bola podaná na súd včas, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď žalobe v časti o zaplatenie ceny tovaru vyhovel.

Odvolačí súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, spravidla má právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si trovy odvolacieho konania nevyúčtoval a z obsahu spisu nevyplýva, žeby mu nejaké trovy vznikli. Odvolačí súd mu preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. apríla 2013

JUDr. A. Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Poliačiková